wola wuczi dobre posnacz, prjotk jo dzerzi wutrobi, czjeło skrwju pak ktemu nuczicz, a jo dobre swjeru wuczicz, nejndze, kaz Boh pozada, schtoz ja nochzu, czinju ja.

5. Ach ja, Kneze, nesesnaju, wele mojich rjechow je, swjedomnje mi roskußaju, wot rjechow scho boli me, staroszje me pscheszjehaju, wodaj, schtoz ja neposnaju, nepschirachnuj besbozhnosz, kiz cze snjewa husto dosz.

6. Jesu! wsmi ty rjechi na sso, setrej schje psches twoju krej, pomhaj, sbozhniko, njetk saßo ksbozhnoszi mi rjeschnikej, zhiwenje sby wazil na mne, moje rjechi noßyl sa mne, ach! da daj mi frejotu, so twoj zyły wostanu.

7. Dokelz wulke helske strachi, teho czerta surowosz, a tez moje rjeschne brachi sbudza moju hubenosz, czinja, so ja husto panu, pomhaj Kneze, so tez stanu, ktebi mam ja nadziju, daj, so ja twoj wostanu.

8. Twoje krwawe rosschwikanje, twoje hosdzje, krona, row, nohow twerde pschiwjasanje wotwobrocza rjeschny dol, twoje krwawne wupoczenje, pruskelje a zhałoszenje, martra, stysknosz, pschekłoczje pschindz mi, Kneze, ktroschteji.

9. Dyz ja dyrbu psched sud stupicz, kotremuz ja neczeknu, da zył ty me sebi kupicz, a stacz pschi mni spomozu: Kneze, ty mozisch jeno radzicz, pokleczje mi nedasch wadzicz: kljewizy, wy poklecji! nejsze moji snajomni.

10. Moju zhałosz derje widziisch, a wjesch moje czerpenje, sazpju schitko, schtoz ty hidziisch, twoju smercz mam wutrobi. Duschu sczjełom wurudzenu, stwojej krwju tez wobkrepenu, kotruz pschela na kschizu, dam czi, Kneze, sluboszju.

11. Sswjedomnje je spokojene, kiz me predy kußasche, twoje słowo dopelnene, kotrez stwojho erta dze: Nichto nebudze sso shubicz, kiz tu zhada sso mi lubicz, pschindze wjesszje kziwenju, dyz to wjeri swutrobu.

12. Ja, moj Kneze, wjerju, tebi, pomhaj schak mi słabemu, posyln me a sdzerz me sebi, dyz me rjechi czwiluju, ja zu wjericz twojej nadzi, hacz bych schoł po twojej radzi, dyz ma konz to bjedzenje, ktwojej wjeczjnej sbozhnoszi. B.

219.

O Vater der Barmherzigkeit ꝛc.

O nadny Wotze smilnoszjow, ty studzen dobrotow, dyz twoju nadu wuzhiwamy, da scheho dosz mamy; Kryschcze, kiz ty sam stho nebja sby stupił knam, niz, so by nas wnjewi sudził, ale horje sbudził, nech wutrobu czi smysslu damy, a we nej cze mamy; o swjaty Ducho, wedz ty nas a wuczisz sduschje stary kwaß, so nowe czjesto smy a sso tebi zylje podamy tu nasche zhiwe dny.